

దినవన్న నిగదిపదిచి ఆ కడేగి సుద్రియన్న ముట్టిశియూ బిట్ట. దొడ్డయ్య, ముద్దనుమక్కన తమ్మ మత్తు తంగ్నన ఫ్యామిలి ఒట్టు ఏదు జన ప్రయాణ బోసిద్దరు. హణ్ణన మనే పవాంగిల్లు అన్నిసితు. గండిన కడేయవరు హణ్ణగే వాలే, జుమ్మ కోదువుదెందు, హణ్ణన కడేయవరు గండిగే వాచు, లుంగుర హాకువుదాగియూ ఒప్పందవాయితు. బరవ ఆవాధ కళీద మోదల వారదల్లే మదువే ఇట్టుకోళ్లు తీమాన కూడా మాచిబిట్టిద్దరు. హణ్ణన మనేయవరు ఒబ్బెట్టు గిచ్చేట్టు మాడద రెవె పాయస. అళ్ల శ్యాఖిసి, డెత్తున్న జీలేగే హష్టల, సందిగెయి ట్రైప్పనల్ అడుగే మాడిద్దరు. తంగ్నను ఎరపు కోంత శ్యాఖిగే మేలే బిసి బిసి పాయస హాసికోందు హోట్టె తుంబా హోడెద్ద. ముడుగియ చిక్కమ్మ “నమ్మ నిమాలనే అడుగే మాడిద్దు. ముద్దెయింద కిధ్దు కబ్బదదుగే, మంగో సారు ఎల్లా మాడోఎన్న చెన్నాగి కల్పవే.” ఎందిద్దఖు పాయస బడిసుత్తు. తంగ్ననిగి పాయస తిన్నువాగ ద్వార్చి, గోదంబి జీలేగే ఏలక్కి బుద్దు కల్గొసి సింగి రోమాంజెనవాిత్తు. హాగే నోడిదరే రంగశ్యామణ్ణ మత్తు తంగ్ననిగి ఎల్లా సింగి అడుగోగళింతలూ పాయసవే తుంబా ఇష్టవాగుత్తిద్దద్దు. రంగశ్యామణ్ణనంతలూ తింగళిగెరదు సారియాదరూ పాయస మాడికోందు జూరుత్తిద్దనల్లద మదువే గిదువేగళిగి హోదరే బేరేల్లా ఐటిగళన్న స్థాంపలోగి బాయిప్పికోందు హోట్టె తుంబా పాయసవన్నె తుంబికోందు బరుత్తిద్ద. అష్టన హెరిటి తంగ్ననిగా సుమారాగియే తగులుకోండిత్తు. పాయస నేక్కువాగ తంద మగ ఇబ్బరూ ఒబ్బర ముఖివన్నోబ్బరు నోడికోందు సణ్ణగే నగాడిద్దరు. హోరగే ఎల్లాదరూ లూటికే హోదరే ముద్దనుమక్క రంగశ్యామణ్ణ తంగ్ ఇబ్బరిగూ ఒందోందు ఏలక్కి బుద్దెన్న జీలేగి హాకుత్తిద్దఖు. ఎంథ కేట్ట లూట మాడిదరూ, యారాదరూ లూటదల్లి కేముసుగు ఇట్టరూ ఒందు ఏలక్కి బుద్దన్న తిందరే కరుళిగే ఒందిష్టు కేడకాగువుదిల్ల వెందు యాచోత్తో హోట్టె నోవెందు హోదాగ పూజాచారప్పనవర హెండతి సరస్వతమ్మనవరు హేఁద్దు ముద్దనుమక్క మరెతిరలల్ల. తంగ్ననిగి ఏలక్కి బుద్దు అగియుత్తిద్దరింద బాయి తుంబా తుంబికోట్లత్తిద్ద ఘమ్మయేయ వాసనే బహమహే ఇష్టవాగుత్తిత్తు. బాడు గేపు మాడిదాగ తానే దచ్చియింద ఏలక్కి బుద్దన్న ఎగరిసి బాయిగేసేదుకోట్లత్తిద్ద. అదే గుంగినల్లి తంగ్నను, “ఒందేలక్కి బుద్దు కోడ్దిఁరో” ఎందు హణ్ణన చిక్కమున్ను కేళిభిట్టిద్ద. అవరు ఏలక్కియన్న కోట్ట కూడలే సులిదు బాయిగేసేదుకోండిత్తు. “అంధక్కే కేలసదోరు నమ్మారిగల్ల బిత్తి.” ఎందు హణ్ణన చిక్కమ్మ మామికచ్చాగి నుడిద్దఖు. ముద్దనుమక్క, “భీ భీ బిద్యు అన్ని, బాయి ఘమ్మ అన్ని అంత నమ్మప్పుట్టు రూధిమాడుండ్చో.” ఎందిద్దఖు. “గండుస్తు ఏలక్కి బుద్దు జాస్తి తిన్నాదమ్మయ్య, పౌరుసకే పేట్టాగ్నీతే” ఎందు తంగ్నన్నే నోడుత్తు కులిత్తిద్ద హణ్ణన అళ్లి బోట్టు బాయల్లి నాచికే తుంబికోందు నేళ్లఖు. అళ్లి మాతిగే ఎల్లరూ నేళ్లిద్దరు.

“ముడుగ, ముడుగి ఏనార మాతాడ్చుబిట్టే ఒండ్చేదో నిమిష అడుగే మనేలి బిట్టి.” ఎందు మదువే ముందాఖు దొడ్డయ్య మాతుపుదెందిగే తంగ్నను, “మాం ఒందు గ్లాస్ నిరు బేళు.” ఎందు అడుగే మనేగి హోగిద్ద. అడుగే మనే బాగిలల్లో నింతిద్ద ముడుగి తానూ హోగి గ్లాసినల్లి నిరు తుంబి కోట్టిద్దఖు. ముడుగి కడేయింద ఒళ్లియ ఘమ ఘమ వాసనే బరుత్తిత్తు. ఆ వాసనేగి పరవలవాదవనంతే తంగ్నను, “యావో పౌడ్రు